

[Ministeren for forureningsbekæmpelse.]

produktion og handel med disse produkter styres ud fra erhvervs- og samfundsøkonomiske synspunkter, men de nærmere regler om levnedsmidlerne og om anvendelsen af tilsætningsstoffer m. v. fastlægges i princippet af de enkelte medlemsstater efter deres nationale lovgivning. En harmonisering af disse nationale bestemmelser søges imidlertid gennemført ved direktiver om de krav, der skal stilles med hensyn til de enkelte levnedsmidler, anvendelsen af tilsætningsstoffer m. v. Endnu er der dog kun fremkommet rådsdirektiver om anvendelsen af visse tilsætningsstoffer, nemlig om de farvestoffer, konserveringsmidler og antioxydanter, som tillades anvendt til levnedsmidler inden for fællesmarkedet.

Blandt de forudsætninger, der har ligget til grund for dette lovforslag, må også nævnes det forslag til lov om miljøbeskyttelse, som jeg fremsatte for folketinget i maj måned i år, og som jeg agter at genfremsætte i begyndelsen af det nye år. I overensstemmelse med kommunalreformens idé indebærer miljølovforslaget, at de særlige sundhedskommissioner nedlægges, og at varetagelsen af de opgaver, som skal løses lokalt, henlægges til kommunalbestyrelser og amtsråd. Også på levnedsmiddeldområdet skal kommunalbestyrelserne overtage den lokale administration, som hidtil har været henlagt til sundhedskommissionerne.

Den forholdsvis korte frist, som organisationer og myndigheder har haft til at afgive udtalelser over lovudkastet, er blevet kritiseret, navnlig fra erhvervenes side. Regeringen har imidlertid lagt vægt på, at lovforslaget kunne forelægges for folketinget her i første halvdel af december måned, og det har derfor ikke været muligt at udskyde fristen for organisationernes udtalelser og for gennemførelse af forhandlingerne med organisationerne og de berørte ministerier forud for lovforslagets fremsættelse. Jeg har derfor lovet, at jeg også nu efter fremsættelsen er villig til at overveje og drøfte mulige henvendelser fra erhvervs- og forbrugerorganisationerne med henblik på, at jeg eventuelt kan fremsætte ændringsforslag under lovforslagets behandling i folketinget. Organisationerne og myndighederne er i øvrigt så tidligt under arbejdet som muligt på forskellig

måde blevet orienteret om lovforslagets forventede principielle indhold.

Det er mit indtryk, at der ved de møder og drøftelser, som har været holdt med repræsentanter for erhvervene og forbrugerorganisationerne, i almindelighed blev givet udtryk for en velvillig indstilling til lovforslaget og en positiv forhandlingsvilje.

Lovforslagets hovedsigte er forbrugerbeskyttelse i vid forstand. De bærende hensyn er i første række at beskytte forbrugerne mod sundhedsrisiko fra de levnedsmidler, de spiser, og mod vildledning ved købet af levnedsmidler. Det har været regeringens ønske at understrege og nærmere udmønte disse almene forbrugerhensyn i højere grad end hidtil. Den tidligere nævnte industrielle udvikling og ændringerne i befolkningens levevilkår og spisevaner gør sammen med forureningsproblemerne en sådan modernisering af levnedsmiddellovgivningen nødvendig, og det er min opfattelse, at vide kredse inden for erhvervene nærer forståelse herfor.

Hvad angår det sundhedsmæssige, vil jeg gerne pege på, at hensyn, som ved gennemførelsen af levnedsmiddelloven af 1950 kun gjorde sig svagere gældende og ikke var erkendt i samme omfang som nu, må tillægges en anden og større vægt i dag. Faren for forurening af de animalske levnedsmidler med bakterier, som kan fremkalde sygdom, eller hvis stofskifteprodukter kan medføre forgiftninger, må nok stadig nævnes først blandt de risici, man må have for øje, men en ret effektiv kontrol hermed er jo allerede skabt, og det er derfor naturligt nu at rette en betydelig del af vor opmærksomhed mod den risiko, som kemiske stoffer i levnedsmidlerne kan frembyde; det kan være i form af forurening med f. eks. tunge metaller som kviksølv og bly og med rester af bekæmpelsesmidler eller i form af anvendte tilsætningsstoffer. Det krav om autorisation af levnedsmiddelvirkomheder, som indeholdes i forslagens kapitel 5, muliggør en effektivisering af den sundhedsmæssige kontrol. Tilvirkning af levnedsmidler i større stil forudsætter typisk, at produkterne afsættes langt ud over den kommunes grænser, inden for hvilken virksomheden er beliggende; det er derfor naturligt at samle det endelige ansvar for autorisation og tilsyn hos en central, landsdækkende myndighed; også hensynet